त प्रयान्तं महात्मानं सर्व्वे यक्षा धनाधिपं । रक्षांसि हेमसङ्काशा महाकाया महाबलाः ।
सायुधा बद्धनिस्त्रिंशा यक्षा दशशतावराः । ते जवेन महावेगाः प्लवमाना विहायसा ।
गन्धमादनमाजग्मुः प्रकर्षन्त इवाम्बरं । तत् केशरिमहाजालं धनाधिपतिपालितं ।
कुवेरञ्च महात्मानं यक्षरक्षोगणावृतं । ददृशुर्हृष्टरोमाणः पाण्डवाः प्रियदर्शनं ।
कुवेरस्तु महासत्त्वान् पाण्डोः पुत्त्रान् महारथान् । आत्तकार्म्मुकनिस्त्रिंशान् दृष्ट्वा प्रीतोऽभवत्तदा । ११७७०
देवकार्य्यं चिकीर्षन् स हृदयेन तुतोष ह । ते पक्षिण इवापेतुर्गिरिशृङ्गं महाजवाः ।
तस्थुस्तेषां समभ्यासे धनेश्वरपुरस्सराः । ततस्तं हृष्टमनसं पाण्डवान् प्रति भारत ।
समीक्ष्य यक्षगन्धर्व्वा निर्व्विकारमवस्थिताः । पाण्डवाश्च महात्मानः प्रणम्य धनदं प्रभुं ।
नकुलः सहदेवश्च धर्म्मपुत्त्रश्च धर्म्मवित् । अपराद्धमिवात्मानं मन्यमाना महारथाः ।
तस्थुः प्राञ्जलयः सर्व्वे परिवार्य्य धनेश्वरं । स ह्यासनवरं श्रीमत्पुष्पकं विश्वकर्म्मणा । ११७७५
विहितञ्चित्रपर्य्यन्तमातिष्ठत धनाधिपः । तमासीनं महाकायाः शङ्कुकर्णा महाजवाः ।
उपोपविविशुर्यक्षा राक्षसाश्च सहस्रशः । शतशश्चापि गन्धर्व्वास्तथैवाप्सरसां गणाः ।
परिवार्य्योपतिष्ठन्त यथा देवाः शतक्रतुं । काञ्चनीं शिरसा बिभ्रद्भीमसेनः स्रजं शुभां ।
पाशखड्गधनुष्पाणिरुदैक्षत धनाधिपं । भीमसेनस्य न ग्लानिर्विक्षतस्यापि राक्षसैः ।
आसीत्तस्यामवस्थायां कुवेरमपि पश्यतः । आददानं शितान् बाणान् योद्धुकाममवस्थितं । ११७८०
दृष्ट्वा भीमं धर्म्मसुतमब्रवीन्नरवाहनः । विदुस्त्वां सर्व्वभूतानि पार्थ भूतहिते रतं ।
निर्भयश्चापि शैलाग्रे वस त्वं भ्रातृभिः सह । नच मन्युस्त्वया कार्य्यो भीमसेनस्य पाण्डव ।
कालेनैते हताः पूर्व्वं निमित्तमनुजस्तव । व्रीडा चात्र न कर्त्तव्या साहसं यदिदं कृतं ।
दृष्टश्चापि सुरैः पूर्व्वं विनाशो यक्षरक्षसां । न भीमसेने कोपो मे प्रीतोऽस्मि भरतर्षभ ।
कर्म्मणा भीमसेनस्य मम तुष्टिरभूत् पुरा ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु राजानं भीमसेनमभाषत । ११७८५
नैतन्मनसि मे तात वर्त्तते कुरुसत्तम । यदिदं साहसं भीम कृष्णार्थे कृतवानसि ।
मामनादृत्य देवांश्च विनाशं यक्षरक्षसां । स्वबाहुबलमाश्रित्य तेनाहं प्रीतिमांस्त्वयि ।
शापादद्य विनिर्म्मुक्तो घोरादस्मि वृकोदर । अहं पूर्व्वमगस्त्येन क्रुद्धेन परमर्षिणा ।
शप्तोऽपराधे कस्मिंश्चित्तस्यैषा निष्कृतिः कृता । दृष्टो हि मम संक्लेशः पुरा पाण्डवनन्दन ।
न तवात्रापराधोऽस्ति कथञ्चिदपि पाण्डव ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं शप्तोऽसि भगवन्नगस्त्येन महात्मना । ११७९०
श्रोतुमिच्छाम्यहं देव तत्रैतच्छापकारणं । इदञ्चाश्चर्य्यभूतं मे यत्क्रोधात्तस्य धीमतः ।
तदेव त्वं न निर्दग्धः सबलः सपदानुगः ॥ धनेश्वर उवाच ॥ देवतानामभून्मन्त्रः कुशवत्यां नरेश्वर ।
वृतस्तत्राहमगमं महापद्मशतैस्त्रिभिः । यक्षाणां घोररूपाणां विविधायुधधारिणां ।
अध्वन्यहमथापश्यमगस्त्यमृषिसत्तमं । उग्रं तपस्तप्यमानं यमुनातीरमाश्रितं ।
नानापक्षिगणाकीर्णं पुष्पितद्रुमशोभितं । तमूर्द्ध्वबाहुं दृष्ट्वैव सूर्य्यस्याभिमुखे स्थितं । ११७९५